

Kapitel IV.

Forundersøgelsen i Straffesager.

§ 17.

Uden de meddømmende Lægmænds Medvirkning og Nærværelse leder Forhørsdommeren efter samme Regler som hidtil Undersøgelsen i Straffesager, dog at Retsprotokollen føres af Retskriveren, og i Øvrigt med de Indskrænkninger, som følge af denne Lovs Bestemmelser.

§ 18.

Aktor og Defensor ere berettigede til hver især

- a) at overvære Forhørerne saavel over Inkvisit som Vidner;
- b) saa ofte de dertil finde Anledning, at henvende Ordet til Komparenterne;
- c) at diktere til Retsprotokollen de Bemærkninger, til hvilke de maatte finde Anledning;
- d) at stævne og forhøre som Vidner Enhver, som de antage kan give Oplysning i Sagen;
- e) at fremføre for Retten enhver Sagen efter deres Skjøn vedkommende Oplysning;
- f) at begjære Sagen reassumeret, saalænge den endnu ikke endeligt er paadømt ved den Ret, for hvilken den spører;
- g) at stævne og begjære afhørt som Inkvisit enhver Anden, som de maatte formode mulig at være den rette Skyldige eller at have begaaet en Forbrudelse, der staar i Forbindelse med Sagen;
- h) til Sagens Oplysning at anlægge særlige Skjøn- og Thingsvidnesager, i hvilke da intet Retsgebyr er at anlægge eller Stempelpapir at forbruge, og som ere at fremme uden Forevisning af Forligsklage.

§ 19.

Er Noget at afhøre ved en anden Ret end den, ved hvilken Sagen behandles, have Aktor og Defensor Valget, om de ville overvære denne Afhøring eller begjære en anden paa Stedet hørende Sagfører beskikket hertil.

§ 20.

Enhver, der som Inkvisit stilles for en Ret, kan paa ethvert Trin af Undersøgelsen fordre Aktor og Defensor beskikket, eller, om han foretrækker det, selv antage en Defensor.

Ligeledes kan Forhørsdommeren paa ethvert Trin af Undersøgelsen foranledige Aktor og Defensor beskikket.

Det Samme gjaelder om den Autoritet, hvem det tilkommer at beskikke Aktor og Defensor.

§ 21.

Beskikkes eller antages Defensor tidligere end Forundersøgelsens Slutning, er Aktor samtidsigt at beskikke.

§ 22.

Aktor og Defensor have begge, hver fra sit Standpunkt, af al Fuld at bidrage til, at ingen Skyldig undgaar sin Straf, og at ingen Uskyldig straffes. De ere begge berettigede til, saa ofte de ønske det, uden Vidner at tale med Inkvisitten eller Tiltalte.